

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Rescriptvm Episcoporvm, Ambrosii, &c. Ad Siricivm Papam. Siricii pontificis sollicitudinem in haereticis damnandis laudant, ac Ioviniani errores rationibus & testimoniis refellunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

RESCRIPTVM
EPISCOPORVM, AMBROSII, &c.
AD SIRICIVM PAPAM.

Siricii pontificis sollicitudinem in hæreticis damnandis
laudant, ac Iouiniani errores rationibus
& testimoniis refellunt.

*Domino dilectissimo fratri Siricio papæ Ambrosius,
Sabinus, Bassianus & ceteri.*

RECOGNOVIMVS literis sanctitatis tuæ boni pasto-
ris excubias, ^b qui diligenter commissam tibi ianuam
ferues, & pia sollicitudine Christi ouile custodias, dignus
quem oues Domini audiant & sequantur. Et ideo, quia
nostri ouiculas Christi, lupos facile deprehendis, & occurris
quasi prouidus pastor, ne isti morsibus perfidiæ suæ, ferali-
que vlulatu Dominicum ouile dispergant. Laudamus hoc,
domine frater nobis dilectissime, & toto concelebramus
affectu. Nec miramur, si luporū rabiem grex Domini per-
horruit, in quibus Christi vocem non recognouit. Agrestis
enim vlulatus est, nullam virginitatis gratiam, nullum ca-
stitatis ordinē seruare, promiscue omnia uelle confundere,
diuersorum gradus abrogare meritorum, & paupertatem
quamdam caelestium remunerationum inducere, quasi
Christo vna sit palma quā tribuit, ac non plurimi abundant
tituli præmiorum. Simulant se ista donare coniugio. Sed
quæ potest laus esse coniugii, si nulla virginitatis est gloria?
Neque vero nos negamus sanctificatum a Christo esse con-
iugium, diuina voce dicente: *Erunt ambo in vna carne & in v-* Gen. 1.
no spiritu. Sed prius est, quod nati sumus, quam quod effecti:
multoque præstantius diuini operis mysterium, quam hu-
manæ fragilitatis remedium. Iure laudatur bona vxor, sed
melius pia virgo præfertur, dicente Apostolo: *Qui iungit vir-* 1. Cor. 7.
ginem suam, bene facit: & qui non iungit, melius facit. Ibid. Hæc enim co-
gitat quæ Dei sunt: illa, quæ mundi. Illa coniugalibus vinculis
colligata est, hæc libera vinculorum. Illa sub lege, ista sub
gratia. Bonum coniugium, per quod est inuenta posteritas
successionis humanæ: sed melior virginitas, per quam
regni caelestis hereditas acquisita, & caelestium merito-

Concil. Tom. 3.

Iii ij

rum reperta successio. Per mulierem culpa successit, per virginem salus euenit. Denique speciale sibi donum virgin-
 itatis Christus elegit, & integritatis munus exhibuit, at-
 que in se representauit, quod elegit in matre. Quanta a-
 mentia funestorum latratuum, vt iidem dicerent, Chri-
 stum ex virgine non potuisse generari, qui asserunt ex mu-
 liere, editis humanorum pignorū partibus, virgines per-
 manere? Aliis ergo præstat Christus, quod sibi (vt dicunt)
 præstare non potuit? Ille vero qui sic carnem suscepit, etsi
 homo factus, vt hominem redimeret, atque a morte reuo-
 caret; inusitato tamen quasi Deus itinere venit in terras,
 vt quemadmodum dixerat, *Ece facio omnia noua*, partu
 etiam immaculato virginis nasceretur, & (sicut scriptum
 est) crederetur nobiscum Deus. Sed de via peruersitatis
 produntur dicere, Virgo concepit, sed non virgo genera-
 uit. Quæ potuit ergo virgo concipere, potuit virgo gene-
 rare, cum semper conceptus præcedat, partus sequatur.
 Sed si doctrinis non creditur sacerdotum, credatur oracu-
 lis Christi, credatur monitis angelorum dicentium: *Quia
 non est impossibile Deo omne verbum*: credatur symbolo aposto-
 lorum, quod ecclesia Romana intemeratū semper custo-
 dit & seruat. Audiuit Maria vocem angeli, & quæ dixerat
 ante: *Quomodo erit istud?* non de fide generationis inter-
 rogans, respondit postea: *Ece ancilla Domini, contingat mihi se-
 cundum verbum tuum*. Hæc est virgo, quæ in vtero concepit,
 virgo quæ peperit filium. Sic enim scriptum est: *Ece virgo in
 vtero accipiet, & pariet filium*. Non enim concepturam tan-
 tummodo virginem, sed & parituram virginem dixit.
 Quæ autē est illa porta sanctuarii, *porta illa exterior ad orien-
 tem, quæ manet clausa, & nemo* (inquit) *pertransibit per eam,
 nisi solus Deus Israel?* Nonne hæc porta Maria est, per quam
 in hunc mundum redemptor intrauit? Hæc porta iustitiæ,
 sicut ipse dixit: *Sine nos implere omnem iustitiam*. Hæc porta
 est beata Maria, de qua scriptum est, *quia Dominus per-
 transibit per eam, & erit clausa* post partum, quia virgo &
 concepit, & genuit. Quid autem incredibile, si contra
 vsum originis naturalis peperit Maria, & virgo perma-
 net, quando contra vsum naturæ, *mare vidit & fugit,
 atque in fontem suum Iordanis fluentia remearunt?* Non er-
 go excedit fidem, quod virgo peperit, quando legimus,

Apoc. 21.
 Iſa. 43.
 Mat. 1.

Luc. 1.

Ibid.

Iſa. 7.

Eze. 44.

Mat. 3.

Eze. 44.

Pſal. 113.

Iſa. 4.

Exod. 17.

Dent. 8.

Exod. 14.

Exod. 17.

Dent. 8.

4. Reg. 6.

Mat. 14.

quod & petra vomuit aquas, & in muri speciem maris vnda solidata est. Non excedit fidem, quod homo exiuit ex virgine, quando petra pro fonte flumen scaturiuit, ferum super aquas natauit, ambulauit homo super aquas. Ergo si hominem vnda portauit, non potuit hominem virgo generare? At quem hominem? De quo legimus,

Et mittet illis Dominus hominem, qui saluos faciet eos, & notus Isa. 19.

** al. virga erit Dominus Aegyptiis.* In veteri itaque testamento, * virgo Exod. 15.

Hebræorum per mare duxit exercitum. In nouo testamento, virgo regis aula cælestis electa est ad salutem.

Quid autem etiam viduitatis attexamus præconia, cum in euangelio, post virginis celeberrimum partum, Anna Luc. 2.

vidua subrogetur, *quæ vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua; & hæc vidua erat annorū 84. quæ non discedebat de templo, ieiuniis & obsecrationibus seruiens die ac nocte?* Merito ab illis viduitas despicitur, quæ solet obseruare ieiunia, quibus se dolent isti aliquo tempore esse maceratos,

& propriam vlciscuntur iniuriam, quotidianisque conuiujs, vsuque luxuriæ, laborem abstinentiæ propulsare desiderant. Qui nihil rectius faciunt, quam quod ipsi se suo ore condemnant. Sed enim metuunt, ne in istis illud ieiunium reputetur. Eligant, quod volunt. Si aliquando ieiunauerunt, gerant ergo boni facti sui pœnitentiam. Si nunquam, suam ergo ipsi intemperantiam & luxuriam confiteantur. Et ideo dicunt, Paulum luxuriæ magistrum fuisse. At quis erit sobrietatis magister, si fuit ille luxuriæ,

qui castigauit corpus suum, & in seruitutem redegit, atque ieiunijs multis se debitam Christo obseruantiam detulisse memorauit, non vt se suaque laudaret, sed vt nos

1. Cor. 9.

quid sequeremur, doceret? Ille ergo luxuriam docuit, qui ait: *Quid adhuc, velut viuentes, de hoc mundo decernitis?* Coloss. 2.

Ne tetigeritis, ne attaminaueritis, ne gustaueritis, quæ sunt omnia in corruptelam: qui ait, *non in indulgentia corporis, non in honore aliquo ad saturitatem & diligentiam carnis, non in desiderijs* 1. Id.

erroris, sed in spiritu, quo renouamur, esse viuendum. Si parum est quod Apostolus dixit, audiant prophetam dicentem:

Et cooperui in ieiunio animam meam. Ergo, qui non ieiunat, Psal. 68.

intectus & nudus est, & patet vulnere. Denique, si Adam se texisset ieiunio, non fuisset nudus effectus. Niniue se a morte ieiunio liberauit. Et ipse Dominus ait: *Non eiicitur* Gen. 3. Iona 3. Matth. 17. Marc. 9.

Non eiicitur

hoc genus, nisi per orationem & ieiunium. Sed quid plura apud magistrum atque doctorem? cum iam dignum præmium retulerint illi perfidiæ suæ, qui ideo huc venerunt, ne superesset locus, in quo non damnarentur, qui vere se Manichæos probauerunt, non credentes quia ex virgine vtiq; venisset. Quanam hæc est suppar nouorum Iudæorum amentia? Si venisse non creditur, nec carnem creditur suscepisse: ergo in phantasmate visus est, in phantasmate crucifixus est. Sed nobis in veritate crucifixus est, in veritate redemptor est noster. Manichæus est, qui abnegat veritatem, qui carnem Christi negat: & ideo non est illis remissio peccatorum, sed impietas Manichæorum, quam & clementissimus execratus est imperator, & omnes qui illos viderunt, quasi quædam contagia refugerunt; sicut testes sunt fratres & compresbyteri nostri, Crescens, Leopardus & Alexander, sancto feruentes spiritu, qui eos omnium execratione damnatos, Mediolanensi ex vrbe quasi profugos repulerunt. Itaque Iouinianum, Auxentium, Germinatorem, Felicem, Plotinum, Genialem, Martianum, Ianuarium & Ingeniosum, quos sanctitas tua damnauit, scias apud nos quoque secundum iudicium tuum esse damnatos. Incolumem te & florentissimum Deus noster tueatur omnipotens, domine dilectissime frater. Item subscriptio: Ego Euentius episcopus saluto sanctitatem tuam in Domino, & huic epistola subscripsi. Maximus episcopus, Felix episcopus, Bassianus episcopus, Theodulus episcopus. ex iussu domini episcopi Geminiani, ipso præsentem, Aper presbyter subscripsi. Eutafius episcopus, Constantius episcopus, Eustafius episcopus,* eo omnes ordine subscripserunt.

NOTÆ.

* *Recognouimus.*] Hæc epistola synodalis, a patribus Mediolanensis Concilii scripta. Cum enim per literas præcedentes a Siricio acceptas, Iouinianum sententia Pontificis condemnatum fuisse intellexissent, synodali iudicio desuper habito, in eandem sententiam descenderunt; & postea quid in synodo actum fuisset, per hanc synodicam, Pontificem certiore reddiderunt, eiusque in condemnandis hæreticis sollicitudinem laudarunt, & Iouiniani errores rationibus & testimoniis refutarunt.

Patres Mediolan. Concilii Si.

^b *Qui diligenter commissam tibi ianuam serues.*] Horum patrum testimonio constat, Petrum & Petri successorem Romanum pontifi-

cem, ianitores esse illius ostii, de quo Christus Ioannis c. 10. *Ego sum ostium; per me si quis introierit, saluabitur.* Et rursus: *Qui non intrat per ostium, sed ascendit aliunde, hic fur est & latro.* Legitime igitur ingrediuntur ecclesiam, quibus tantus ianitor aperuerit: legitime excluduntur, quibus idem fores occluserit.

ricium Ianitorem ecclesie vocant.

• EPISTOLA III.
SIRICII PAPÆ
AD VNIVERSOS ORTHODOXOS.

- I. *Vt indignus nullus efficiatur episcopus.*
II. *Vt ignotis sacerdotium non detur.*
III. *Vt neophyti vel laici, sacerdotes non fiant.*

Siricius papa, orthodoxis per diuersas prouincias.

I.

COGITANTIBVS nobis merum diuini iudicii, fratres carissimi, & post hanc vitam vnumquemque, prout gesserit, recepturum: quid in querelam veniat, tacere non licuit, sed nobis loqui necessitas imperauit, dicente propheta: *Exalta vt tuba vocem tuam.* Et cui omnium ecclesiarum cura est, si dissimulem, audiam, domino dicente: *Reiicite mandatum Dei, vt traditiones vestras statuatis.* Quid enim aliud est reiicere mandatum Dei, quam priuato iudicio & humano consilio nouis rebus constituendis liberius delectari? Perlatum itaque est ad conscientiam apostolicæ sedis, contra ecclesiasticum Canonem præsumi, & quæ ita sunt a maioribus ordinata, vt ne vel leui fufurro debeant violari, proprias quosdam obseruationes nouas inducere, & prætermisso fundamento, supra arenam vel le construere, dicente Domino: *Non transibis terminos, quos constituerunt patres tui.* Quod & sanctus quoque Apostolus, noui & veteris testamenti prædicator, monet, in quo locutus est Christus: *State, inquit, & tenete traditiones vestras, quas didicistis, siue per verbum, siue per epistolam.* Quare videt vestra sinceritas, in sacris ministeriis aut in ordinationibus vestris, quantum sacerdotum magna cura & diligens sollicitudo debeat obseruari. Denique ad Timotheum loquitur: *Manus cito nemini imposueris, neque commutaueris peccatis alienis.* Quod propterea memoratur, vt examine habito, & probitate morum & ecclesiastico la-

Isa. 58.

Matth. 23.
Marc. 7.

Dent. 19.
& ibid. 27.

Prou. 22.

2. Thess. 1.

1. Tim. 5.